

Üniversite Öğrencilerinde Dans Faaliyetlerine Katılımın İletişim Becerileri Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Necat TOPRAK^{1*} & Hüseyin SELVİ²

Gönderilme Tarihi: 13 Haziran 2022 Kabul Tarihi: 08 Ağustos 2022
DOI: 10.52974/jena.1129990

Öz:

Bu araştırmada üniversite öğrencilerinde dans faaliyetlerine katılımın iletişim becerileri üzerinde etkisini incelemek amaçlanmıştır. Araştırmada ön-test son-test kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Araştırmaya Mersin Üniversitesi'nde öğrenim gören 130 kadın ($\bar{X}_{yaş} = 20,45 \pm 1,77$) ve 66 erkek ($\bar{X}_{yaş} = 21,21 \pm 2,50$) olmak üzere toplam 196 öğrenci katılmıştır. Katılımcılardan 58 kadın ve 32 erkek deney grubunu; 72 kadın ve 34 erkek kontrol grubunu oluşturmuştur. Katılımcılara Kişisel Bilgi Formu ve Öğrencilerin İletişim Becerilerini Ölçmek üzere Korkut (1996) tarafından geliştirilen İletişim Becerileri Ölçeği uygulanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, bağımsız grupları t-testi ve eşleştirilmiş gruplar t- testinden yararlanılmıştır. Elde edilen bulgulardan, deney ve kontrol grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği ön-test puanlarının anlamlı şekilde birbirinden farklılaşmadığı görülmüştür ($t=0,924$, $p>0,05$). Buna ek olarak; deney grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği son-test puanlarının ($107,27 \pm 8,18$) anlamlı şekilde kontrol grubunda bulunan öğrencilerin son-test puanlarından ($100,93 \pm 7,70$) yüksek olduğu bulunmuştur. Bu bulgulara göre, araştırmada, dans etkinliklerine katılan deney grubundaki katılımcıların puanlarının, dans etkinliklerine katılmayan kontrol grubundaki katılımcılardan anlamlı düzeyde yüksek olduğu ortaya konmuştur. Çalışmada üniversite öğrencilerinde dansa katılımın iletişim becerileri üzerine etkisinin olumlu yönde olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dans, iletişim becerileri, dans ve iletişim.

Abstract:

This study aimed to examine the effects of university students' participation in dance activities on their communication skills. The research was carried out in a quasi-experimental design model with pre-test post-test control group. 196 students, 130 female ($\bar{X}_{age} = 20,45 \pm 1,77$) and 66 males ($\bar{X}_{age} = 21,21 \pm 2,50$) participated in this research at Mersin University. While 58 female and 32 males constituted the experimental group, 72 female and 34 Males were in the control group. The Personal Information Form and the Communication Skills Scale developed by Korkut (1996) were applied to the participants to measure the communication skills of the students.

Atf:

Toprak, N & Selvi, H. (2022). Üniversite öğrencilerinde dans faaliyetlerine katılımın iletişim becerileri üzerine etkisinin incelenmesi. *International Journal of Education and New Approaches*, 5(2), 158-167. <https://doi.org/10.52974/jena.1129990>

¹Mersin Üniversitesi, Türkiye. Orcid ID: 0000-0003-2233-6229

²Mersin Üniversitesi, Türkiye. Orcid ID: 0000-0002-3513-0003

*Corresponding Author: necatoprak@hotmail.com

Descriptive statistics, independent T test and paired sample T test were used in data analysis. According to the findings, it was seen that the Communication Skills Scale pretest scores of the students in the experimental and control groups did not differ significantly from each other ($t=0.924$, $p>0.05$). In addition, it was found that the Communication Skills Scale posttest scores of the students in the experimental group ($107,27\pm 8.18$) were significantly higher than the posttest scores of the students in the control group ($100,93\pm 7.70$). It was revealed in the study that the scores of the participants in the experimental group participating in the dance activities were significantly higher than the participants in the control group who did not participate in the dance activities. It is found that the dance affects the communication skills positively.

Keywords: *Dance, communication skills, dance and communication.*

GİRİŞ

İlk insanlar sevgisini, öfkesini neşesini, tasesini, üstün ve görünmez doğal kuvvetlere karşı oluşan korkusunu veya saygısını bir takım hareketlerle ifade etmiştir. Bugün adına dans denilen bu faaliyetler, bütün ilkel toplumlar tarafından sevilmiş ve hem kadın hem de erkekler tarafından heyecanla uygulanmıştır. Beden hareketleri dans şekilleri içinde ifade, hayal ve tasarım gücü kazanmıştır. Bunun en güçlü kanıtı, savaş danslarında cesaret, kin, korku; aşk danslarında, kahramanlık ve sadakat; dini danslarda tanrısal gücü yüceltmeyi ifade etmek için yapılan hareketlerde görebilmektedir (Alpman, 1972, s. 84). Dans, estetik ve ritmik özelliği olan, bir yaratıcılığın sonucunda ortaya çıkan, bireyin duygu ve düşüncelerini anlam içeren hareketlerle meydana getiren fiziksel ve duygusal bir davranıştır (Aktaş, 1999, s. 4). Dans daha geniş bir ifadeyle; insanın mutluluk, üzüntü, coşku, sevgi, ihanet, nefret gibi yaşamında önemli bir yer tutan doğal duygularını ve bilgilerini, nesilden nesile aktarmasını sağlayan güçlü bir iletişim aracıdır (Koçkar, 1998, s.7). Aynı zamanda dans, iletişimde yer alan birçok faaliyetin fiziksel hareketler yoluyla, algımızı değiştirip, yeni bir duygu uyandırabilen özellikleri içerisinde barındırır (Sönmemiş, 2011). Bu nedenle ilkel insanlardan günümüze kadar her dönemde dans toplumsal yaşamın içerisinde önemli bir yere sahip olmuştur. Dansı bu denli önemli kılan, yukarıda sayılan özelliklerinden çok, bir iletişim biçimi olmasından kaynaklanmaktadır (Yanık, 2010). Dans bazen söze gerek kalmadan insanlar arasındaki ilişkileri belirlemede, iletişim eksikliğini gidermede, duygu ve düşünceleri etkili bir şekilde ifade etmede çok güçlü bir aktarıma sahiptir (Demiray, 2006, s. 49). Ayrıca sınıf, din, dil, ırk ayrımını ortadan kaldıran etkili bir iletişim aracı olmasının yanında, bir anlamda sahnede sergilendiğinde iletişimin sanatsal boyutta varoluşudur (Akgül, 2014). İletişim, hayatın akışı içerisinde insanın kendi duygu ve düşüncelerine yönelik her çeşit bilginin bir başka kişiye aktarılması olup, bu bilgilerin alınması arasında oluşan anlamların yaratılması olarak ifade edilmiştir (Deniz, 2003). Duygu, düşünce veya bilgilerin bazı semboller aracılığıyla bir kişiden bir başka kişiye ya da bir gruptan başka bir gruba birçok değişik yolla aktarımının da iletişim olduğu belirtilmiştir (Tutar, 2004, s. 45; Baltaş, 2007, s. 34). İletişim genel olarak insan ve canlılar arasındaki anlaşma şekli olan, insan yaşamının uyku dışında kalan yaklaşık dörtte üçünü kapsayan olgudur (Zıllıoğlu, 2003; Gökçe, 2006; Özgüven, 2010). Bunun yanında iletişim yalnızca insana ait bir olgu değildir. Onu diğer canlılardan ayıran en önemli özellik ortaya koyduğu işaret ya da sembollerle düşüncelerini ve fikirlerini mümkün olan en düşük kayıpla aktarabiliyor olmasıdır (Sönmemiş, 2011). Sosyal bir varlık olan insanın toplum içerisindeki kişiler arası ilişkilerinde, düzenli bir yaşam sürdürmesi, etkili bir iletişimle olmaktadır. İletişim insanların birbiriyle olan ilişkilerinin temelini oluşturan unsurların belki de önemlisidir. Ancak başkalarıyla iletişimde bulunurken iletişim becerilerinin yeterince kullanılamaması birçok sorunu da beraberinde getirmektedir. Dans ilkel insanlardan günümüze kadar duyguların, düşüncelerin, deneyimlerin aktarılmasında önemli bir rol oynamaktadır. Dansın bu özellikleri onun en etkili iletişim aracı olduğunu göstermektedir. Alan yazında dansın

iletişim becerileri üzerine etkisini inceleyen ulusal ve uluslararası bazı çalışmalara rastlanmaktadır (Hejmadi, 2000; Akgül, 2006; Çalışkan, 2016). Bu çalışmalar sonucunda dansın bireylerin iletişim becerilerine olumlu katkı sağladığı görülmektedir. Dansın iletişim becerilerine yönelik etkilerini ortaya koymak üzere yapılacak olan bu çalışma da bu paralellikte literatüre katkı sunacağı düşünülmektedir. Bu araştırma; üniversite öğrencilerinde dans faaliyetlerine katılımın iletişim becerileri üzerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmada yanıt aranan problem cümleleri şunlardır; Deney ve kontrol grubunda bulunan öğrencilerin, iletişim becerileri ölçeği ön-test ve son-test puanları arasında fark var mıdır? Deney ve kontrol grubunda bulunan öğrencilerin, iletişim ilkeleri ve temel becerileri ön-test ve son-test puanları arasında fark var mıdır? Deney ve kontrol grubunda bulunan öğrencilerin, kendini ifade etme ön-test ve son-test puanları arasında fark var mıdır? Deney ve kontrol grubunda bulunan öğrencilerin, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim ön-test ve son-test arasında puanları fark var mıdır? Deney ve kontrol grubunda bulunan öğrencilerin, iletişim kurmaya isteklilik ön-test ve son-test puanları arasında fark var mıdır?

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Araştırma modeli yarı deneysel olup, ön-test son-test kontrol gruplu olarak yapılmıştır (Karasar, 2008, s. 102). Araştırma modeline ilişkin desen aşağıda verilmiştir (Şekil 1).

Şekil 1. Araştırma Modeli

Çalışma Grubu

Çalışma grubu, 2021–2022 bahar dönemi eğitim öğretim yılında Mersin Üniversitesi'nde öğrenimine devam eden 196 öğrenci oluşturmaktadır. Katılımcılardan 58 Kadın ($\bar{X}_{yaş}=20,32, \pm 1,69$) ve 32 Erkek ($\bar{X}_{yaş}=20,89 \pm 1,83$) deney grubunu oluştururken; 72 Kadın ($\bar{X}_{yaş}=20,65 \pm 1,77$) ve 34 Erkek ($\bar{X}_{yaş}=20,34 \pm 1,54$) kontrol grubuna dahil olmuşlardır. Deney grubundaki katılımcılar 4 farklı dans türünde (hip-hop, salsa, tango ve halk oyunları) gruplara ayrılmıştır. Her dans grubuna alanında uzman olan eğitimciler tarafından 6 hafta boyunca haftada 3 gün ve en az 2 saat ilgili danslar öğretilmiştir. Kontrol grubuna ise bu süreçte herhangi bir dans öğretilmemiştir. Çalışma öncesi ve sonrası deney ve kontrol gruplarına iletişim becerileri ölçeği ön-test ve son-testi uygulanarak veriler toplanmıştır

Tablo 1. Kadın ve Erkek Katılımcıların Gruplara göre Sayı, Yüzde, Yaş, ve Standart Sapma Bilgileri

	Cinsiyet	f	\bar{X}	$\bar{X}_{yaş}$	Std. S. _{yaş}
Deney	Kadın	58	64,4	20,32	1,69
	Erkek	32	35,6	20,89	1,83
	Toplam	90	100		
Kontrol	Kadın	72	67,9	20,65	1,77
	Erkek	34	32,1	20,34	1,54
	Toplam	106	100		
Toplam	Kadın	130	66,3	20,45	1,78
	Erkek	66	33,7	21,21	2,50

Tablo 1 incelendiğinde, araştırmaya 130 kadın ve 66 erkek olmak üzere toplam 196 öğrencinin katıldığı ve yaş ortalamaları kadınlar için; 20,45,± 1,78, erkekler için ise 21,21±2,50 olduğu görülmüştür. Deney grubunda 58 kadın ve 32 erkek olmak üzere toplam 90 öğrenci yer almaktadır. Deney grubundaki katılımcıların yaş ortalamaları kadınlar için; 20,32,± 1,69, erkekler için ise, 20,89± 1,83 olduğu görülmüştür. Deney grubunda yer alan kadınlar grubun %64,4 nü, erkeler ise %35,6 sını oluşturmaktadır. Kontrol grubunda ise 72 kadın ve 32 erkek olmak üzere toplam 106 öğrenci yer almakta ve yaş ortalamaları kadınlar için; 20,65± 1,77, erkekler için ise; 20,34± 1,54 olduğu görülmüştür. Kontrol grubunda yer alan kadınlar grubun %67,9 nu, erkeler ise %33,7 sini oluşturmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Katılımcılara araştırmacılar tarafından hazırlanan yaş ve cinsiyetinin yanında, dans faaliyetlerine katılıp katılmadıklarını belirlemek amacıyla Kişisel Bilgi Formu ve Öğrencilerin iletişim becerilerini ölçmek amacıyla Korkut (1996), tarafından geliştirilen İletişim Becerileri Ölçeği uygulanmıştır.

Kişisel bilgi formu: Araştırmacılar aracılığıyla oluşturulan bu form, öğrencilerin yaş, cinsiyet ve dans faaliyetlerine katılıp katılmadıklarına ilişkin bilgileri toplamak için uygulanmıştır.

İletişim becerileri ölçeği (İBÖ); Korkut Owen ve Bugay'ın (2014) üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerini tespit etmek için geliştirdiği ölçektir. Beşli Likert tipinde (hiçbir zaman=1, her zaman=5) ve 25 maddeden oluşan ölçek, dört alt boyuttan oluşmaktadır. Bunlar İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler (İİTB), Kendini İfade Etme (KİE), Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim (EDSOİ) ile İletişim Kurmaya İsteklilik (İKİ) olarak adlandırılmıştır. Ölçekten toplam puan alınabilmekte ve yüksek puanlar iletişim becerilerinin yüksekliğine işaret etmektedir. Ölçekte ters çevrilerek puanlanan madde bulunmamaktadır. Ölçeğin yapı geçerliğinin analizinde Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) ve Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) kullanılmıştır. AFA sonuçlarına göre alt faktörlerin faktör yükleri, .370 ile .734 arasında değişmektedir. Yapı geçerliği amacıyla yapılan DFA sonuçlarına göre ölçeğin 25 maddesi açıklayıcı faktör analizi için dört boyutlu olan modelin uygunluk istatistikleri geçerli aralıkta olduğu rapor edilmiştir: [$\chi^2(268)= 377,73$, $p<.0001$; χ^2/df oranı= 1.40; CFI= .91, IFI= 0.91, TLI = .90, RMSEA= .046, SRMR = .068]. Ölçeğin benzer ölçekler geçerliği için Sıfırlara Dayalı Kişilik Testi (SDKT) ölçeğinin alt testlerinden olan dışadönüklük alt testi ile korelasyonuna bakılmış ve toplam ölçek için korelasyon katsayısının $r= ,69$ ($p<,0019$) olarak anlamlı bulunmuştur. Ölçeğin güvenilirlik analizinde iç tutarlılık için Cronbach alfa katsayısı .88 olarak bulunmuştur. Ölçeğin alt faktörlerine ilişkin iç tutarlılık katsayıları ise, İİTB için, .79; KİE için, .72; EDSOİ için, .64 ve İKİ için ise, .71 olarak belirlenmiştir. Dört hafta arayla yapılan test tekrar test ilişim katsayısı ölçeğin toplamı için, .81, İİTB için, .73, KİE için, .76, EDSOİ için, .70 ve İKİ için ise, .75 olarak belirlenmiştir

Verilerin Analizi

Araştırmada ortaya konulan veriler öncelikle bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Verilerin analizinde, yüzde (%), frekans (f), aritmetik ortalama (\bar{X}) standart sapma (SS), maksimum (Maks.) ve minimum (Min.) değerleri hesaplanmıştır. Verilerin Çarpıklık (Skewness) ve Basıklık (Kurtosis) değerleri incelenerek normal dağılıma sahip olup olmadığına bakılmıştır. Deney ve kontrol grupları arasında yaş ve cinsiyet bakımından bir fark olup olmadığı incelemek için bağımsız grupları t-testi ve ki kare testi yapılmıştır. Araştırmanın amacı kapsamında, dans faaliyetlerine katılan (deney grubu) ve katılmayan (kontrol grubu) üniversite öğrencilerine uygulanan ön-test ve son-test sonucunda İletişim Becerileri Ölçeği ve ölçek alt boyutlarından elde ettikleri puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir etkileşim olup olmadığını ortaya koymak amacıyla bağımsız grupları t-testi ve eşleştirilmiş gruplar t- testinden yararlanılmıştır.

BULGULAR

Tablo 2. Verilerin Normallik Testi Sonucu

Ölçek	Min	Max	\bar{X}	Std.S. _{yaş}	Skew.	Kurt.
İletişim Becerileri Ölçeği (ön-test toplam)	99,90	102,10	100,1	.570	.44	.58
İletişim Becerileri Ölçeği (son-test toplam)	102,99	105,25	104,07	.599	.40	.51

Tablo 2 incelendiğinde, çarpıklık (skewness) değerlerinin ön-test. 44, son-test için ise, .40; basıklık (kurtosis) değerlerinin ön-test için. 58, son-test için ise. 51 olduğu görülmektedir. Çarpıklık (skewness) ve basıklık (kurtosis) değerinin -1,5 ile +1,5 aralığında olması gerektiği kriterleri dikkate alındığında (Bakır, 2015). İletişim becerileri testi toplam puanı için belirtilen değerlerin normal dağılım aralığında olduğu söylenebilir.

Tablo 3. Deney ve Kontrol Grupları için Yaş Karşılaştırması

Yaş	Grup	N	$\bar{X}_{yaş}$	Std.S. _{yaş}	t	p
	Deney	90	20,89	2,27	1.149	.252
	Kontrol	106	20,55	1,89		

Tablo 3’de görüleceği üzere, deney ve kontrol grupları arasında yaş dağılımı bakımından fark olup olmadığını incelemek için bağımsız grupları t-testi yapılmıştır. Gruplar arasında yaş bakımından bir fark olmadığı tespit edilmiştir (t=1.149, p>0,05).

Tablo 4. Deney ve Kontrol Grupları için Cinsiyet Karşılaştırması

Cinsiyet	Gruplar		χ^2	Sd	p
	Deney	Kontrol			
Kadın	58	72	.264	1	.607
Erkek	32	34			
Toplam	90	106			

Tablo 4’de görüleceği üzere, deney ve kontrol grupları arasında cinsiyet dağılımı bakımından fark olup olmadığını incelemek için ki kare testi yapılmıştır. Gruplar arasında cinsiyet bakımından bir fark olmadığı tespit edilmiştir ($\chi^2(1)= .264$, p>0,05).

Ayrıca çalışmada %5 hata payı, %95 güven aralığı ile hesaplanan post hoc güç değeri 0.99 olarak hesaplanmıştır.

Tablo 5. Deney ve Kontrol Grubunda Yer Alan Katılımcıların Ön-test ve Son-test İletişim Becerisi ve Alt Boyut Puanlarının Karşılaştırılması

	Grup	Ort.	Ön-test			Son-test			
			SS	t	p	Ort.	SS	t	p
İletişim Becerileri Toplam	Deney	101.94	6.93	0.924	0.357	108.24	6.79	6.504	0.00
	Kontrol	100.67	8.07			101.35	7.67		
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	Deney	41.40	3.45	0,742	0,459	44.12	3.35	5,359	0.00
	Kontrol	40.99	3.99			41.27	3.88		
Kendini İfade Etme	Deney	16.91	2.04	0,464	0,643	17.83	1.81	2,852	0,005
	Kontrol	17.04	1.90			17.08	1.77		
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	Deney	24.31	2.74	0,263	0,793	25.71	1.95	4,334	0.00
	Kontrol	24.21	2.83			24.24	2.61		
İletişim Kurmaya İsteklilik	Deney	18.33	2.32	1,674	0,096	20.59	2.17	4,953	0.00
	Kontrol	18.69	2.84			18.76	2.81		

Tablo 5 incelendiğinde, deney ve kontrol grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği ön-test puanlarının anlamlı şekilde birbirinden farklılaşmadığı görülmüştür ($t=0,924$, $p>0,05$). Bunun yanında deney grubunda bulunan öğrencilerin, İletişim Becerileri Ölçeği son-test puanlarının ($108,24\pm 6,79$) anlamlı şekilde kontrol grubunda bulunan öğrencilerin son-test puanlarından ($101,35\pm 7,67$) yüksek olduğu bulunmuştur. Deney ve kontrol grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler ön-test puanlarının anlamlı şekilde birbirinden farklılaşmadığı görülmüştür ($t=742$, $p>0,05$). Buna ek olarak deney grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler son-test puanlarının (44.12 ± 3.35) anlamlı şekilde kontrol grubunda bulunan öğrencilerin son-test puanlarından ($41.27\pm 3,88$) yüksek olduğu bulunmuştur. Deney ve kontrol grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından Kendini İfade Etme ön-test puanlarının anlamlı şekilde birbirinden farklılaşmadığı görülmüştür ($t=464$, $p>0,05$). Bununla beraber deney grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından Kendini İfade Etme son-test puanlarının (17.83 ± 1.81) anlamlı şekilde kontrol grubunda bulunan öğrencilerin son-test puanlarından ($17.08\pm 1,77$) yüksek olduğu bulunmuştur. Deney ve kontrol grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim ön-test puanlarının anlamlı şekilde birbirinden farklılaşmadığı görülmüştür ($t=0,263$, $p>0,05$). Buna ek olarak deney grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim son-test puanlarının ($25,71\pm 1,95$) anlamlı şekilde kontrol grubunda bulunan öğrencilerin son-test puanlarından ($24,24\pm 2,61$) yüksek olduğu bulunmuştur. Deney ve kontrol grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından İletişim Kurmaya İsteklilik ön-test puanlarının anlamlı şekilde birbirinden farklılaşmadığı görülmüştür ($t=1,674$, $p>0,05$). Bununla beraber deney grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından İletişim Kurmaya İsteklilik son-test puanlarının ($20,59\pm 2,17$) anlamlı şekilde kontrol grubunda bulunan öğrencilerin son-test puanlarından ($18,76\pm 2, 81$) yüksek olduğu bulunmuştur.

Dans etkinliklerine katılan deney grubundaki katılımcıların İletişim Becerileri Ölçeği ön-test puanları ($101,94\pm 6,93$) ile dans faaliyetlerine katılım sonrasındaki ölçülen son-test puanları ($108,24\pm 6,79$) arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark olduğu görülmüştür. Bununla birlikte, deney grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler ön-test puanları (41.40 ± 3.45) ile son-test puanları (44.12 ± 3.35) arasında, Kendini İfade Etme ön-test puanları (16.91 ± 2.04) ile son-test puanları

(17.83±1.81) arasında, Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim ön-test puanları (24.31±2.74) ile son-test puanları (25.71±1.95) arasında ve İletişim Kurmaya İsteklilik ön-test puanları (18.33±2.32) ile son-test puanları (20.59±2.17) arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir. Kontrol grubunda yer alan katılımcıların İletişim Becerileri Ölçeği ön-test puanları (100,67±8.07) ile son-test puanları (101,35±7.67) arasında anlamlı bir fark görülmemiştir. Buna ek olarak, kontrol grubunda bulunan öğrencilerin İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler ön-test puanları (40.99±3.99) ile son-test puanları (41.27±3.88) arasında, Kendini İfade Etme ön-test puanları (17.04±1.90) ile son-test puanları (17.08±1.77) arasında, Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim ön-test puanları (24.21±2.83) ile son-test puanları (24.24±2.61) arasında ve İletişim Kurmaya İsteklilik ön-test puanları (18.69±2.84) ile son-test puanları (18.76±2.81) arasında küçük bir değişim olsa da deney grubundaki değişimlerden daha az olduğu görülmüştür.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırmada, 6 hafta boyunca dans faaliyetlerine katılan deney grubundaki katılımcıların İletişim Becerileri Ölçeği son-test toplam puanlarının, kontrol grubunda yer alan öğrencilerin son-test toplam puanlarından anlamlı bir biçimde yüksek olduğu bulunmuştur. Deney grubundaki katılımcıların, 6 haftalık dans eğitimi sonrasındaki İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler son-test puanları, kontrol grubunda yer alan öğrencilerin son-test toplam puanlarından anlamlı bir biçimde yüksek olduğu bulunmuştur. Benzer bir biçimde deney grubunda yer alan katılımcıların İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından Kendini İfade Etme son-test puanları yine kontrol grubunda yer alan katılımcılardan yüksek olduğu görülmüştür. Dans faaliyetlerine katılan deney grubundaki katılımcıların İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim son-test puanları, kontrol grubunda yer alan katılımcılardan daha yüksek olduğu bulunmuştur. Deney grubundaki katılımcıların İletişim Becerileri Ölçeği alt boyutlarından İletişim Kurmaya İsteklilik son-test puanları, kontrol grubunda yer alan katılımcılardan yüksek olduğu görülmüştür. Buna göre, İletişim Becerileri Ölçeği ve tüm alt boyutlarında son-test puanları deney grubunda yer alan katılımcıların lehine yüksek olduğu bulunmuştur. Literatür incelendiğinde dansın iletişim becerileri üzerinde etkilerinin araştırıldığı az sayıda da olsa bazı çalışmaların yukarıdaki sonuçlarla benzerlik gösterdiği görülmüştür. Dansın sözel olmayan iletişim becerileri üzerinde olumlu etki gösterdiği bir araştırmada, katılımcıların dans ile verilmek istenen mesajları alma ve analiz etmede başarılı oldukları tespit edilmiştir (Hejmedi.2000). Akgül (2006) tarafından dans eğitimi alan dansçıları kapsayan çalışmada, verilen eğitim sonrasında dansçılarda kendilerini ifade edebilme puanlarının yüksek düzeyde çıktığını ortaya konmuştur. Çalışkan ve arkadaşları, (2016) tarihi ve kültürel mirasların dans etme aracılığıyla iletilmesini hedefleyen bir araştırma yapmışlardır. Katılımcılara bir dans gösterisi sunulmuş ve onlardan bazı veriler toplamışlardır. Elde ettikleri verilerin analizi sonucunda dansın sözel olmayan iletişim becerileri üzerinde olumlu etkisinin olduğunu ortaya koymuşlardır Araştırmamızla aynı sonucu vermeyen ancak dansın iletişim becerileri üzerine etkilerinin incelendiği Evli (2019) tarafından yapılan bir çalışmada ise; halkoyunları faaliyetlerine katılan ve katılmayan gruplar arasında iletişim becerileri üzerine etkileri incelenmiş sonuçta her iki grup arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Sonuç olarak, dans faaliyetlerine katılan üniversite öğrencilerinin iletişim becerileri olumlu yönde etkilenmiştir. Bu durum dansın sadece fiziksel bir aktivite olarak değil aynı zamanda çok güçlü bir iletişim aracı olduğunda göstergesi olduğu söylenebilir. Üniversitelerde öğrenci toplulukları arasında yer alan dans kulüplerinin daha etkin hale getirilmesi, öğrencilerin çevreleriyle olan iletişimine katkı sunacağı düşünülmektedir.

Etik Metin

Bu makalede araştırma ve yayın etiği kuralları takip edilmektedir. Makale ile ilgili her türlü ihlalin sorumluluğu yazar/yazarlara aittir.

KAYNAKÇA

- Akgül, P. K. (2006). *Kişilerarası iletişimde dans ve beden dili işlevini etkileyen etmenler ve bir alan araştırması*. [Yayımlanmamış Doktora Tezi]. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Halkla İlişkiler ve Tanıtım Anabilim Dalı, Halkla İlişkiler Bilim Dalı, Konya, Türkiye
- Aktaş, G. (1999). *Temel Dans Eğitimi*. Ege Üniversitesi Basımevi.
- Baltaş, Z. (2007). *Bedenin Dili* (40. baskı). Remzi Kitabevi.
- Bakır, M. A. & Aydın, C. (2015). *İstatistik*. Nobel.
- Çalışkan, D. D. H., Batmaz, Ö. G. B., Taşcı, P. D. D., Şenbayram, Ö. G. F., Tuncer, O. M. B., Akalın, Ö. G. D. Erkoçak, Ö. G. A. Ş, Feratan, Ö. G. M., & Uluyol, A. G. M. (2016). Tarihi ve kültürel değerlerin dans yoluyla topluma aktarımına ilişkin görüşlerin belirlenmesi: Eskişehir'in tarihi ve kültürel değerlerinin anlatımında "Tymbri'in dansı". *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. 16. (319-340). <https://doi.org/10.18037/ausbd.417483>
- Deniz, İ. (2003). *İletişim becerileri eğitiminin ilköğretim 8. sınıf öğrencilerinin iletişim becerisi düzeylerine etkisi*. [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi]. Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye
- Demiray, U. (2006), *Genel İletişim*. Pegem..
- Evli, M. (2019). *Halk Oyunları faaliyetlerinin bireylerin iletişim ve problem çözme becerileri üzerine etkisinin incelenmesi*. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü yüksek lisans tezi
- Gökçe, O. (2006). *İletişim bilimi, insan ilişkilerinin anatomisi*. Siyasal Kitabevi
- Hejmadi, A., Davidson, R. J., & Rozin, P. (2000). Exploring Hindu Indian emotion expressions: evidence for accurate recognition by Americans and Indians. *Psychological science*, 11(3), 183–187. <https://doi.org/10.1111/1467-9280.00239>
- Karasar, N. (2008). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Nobel Yayın Dağıtım
- Korkut, F. (1996). İletişim becerilerini değerlendirme ölçeğinin geliştirilmesi: Güvenirlilik ve geçerlik çalışmaları. *Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*. 2(7):18-23.
- Korkut, F. Owen, Bugay, A. (2014). İletişim becerileri ölçeğinin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması, *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10 (2), 51-64.
- Koçkar, M.T. (1998). *Çağlar boyunca beden dilinde sanat ve kültür iletişimi dans ve halk dansları*. Bağrgan Yayınevi
- Sönmemiş, G. (2021). İletişim aracı olarak dans: ya da dans bir iletişim şekli midir? *Artuklu Sanat ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 0 (5), 100-117. <https://doi.org/10.46372/arts.853334>
- Özgül, İ. E. (2010). *Ailede iletişim ve yaşam*. Pdrem.
- Tutar, H., Yılmaz, M. K. & Ersönmez, C. (2004). *Genel ve teknik iletişim*. Nobel.
- Yanık, E. (2010). *Dans ve iletişim*, [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi]. Sakarya Üniversitesi, Sakarya, Türkiye.
- Zillioğlu, M. (2003). *İletişim nedir* (2 baskı). Cem.

EXTENDED ABSTRACT

Investigation of the Effect of University Students Participation in Dance Activities on Their Communication Skills

Introduction

The human being, who is a social being, maintains a regular life in her interpersonal relations in society, through effective communication. Perhaps the most important element that forms the basis of people's relationships with each other is communication. However, the inability to use communication skills adequately while communicating with others brings many problems. Dance plays an important role in conveying feelings, thoughts and experiences from primitive people to the present day. These features of dance show that it is the most effective communication tool. In the literature, there are some national and international studies examining the effect of dance on communication skills (Hejmadi, 2000; Akgül, 2006; Çalışkan, 2016). As a result of these studies, it is seen that dance contributes positively to the communication skills of individuals. It is thought that this study, which will be carried out in order to reveal the effects of dance on communication skills, will contribute to the literature in this parallelism. This research was carried out to examine the effect of participation in dance activities on communication skills of university students. As a result of pretest and posttest applied to university students participating in dance activities (experimental group) and non-participating (control group) in order to reveal whether there is a significant interaction

Method

The study has been carried out in the 2021-2022 spring academic year on 196 students in Mersin University. While 58 female ($X_{age} = 20.32, \pm 1.69$) and 32 male ($X_{age} = 20.89 \pm 1.83$) from the participants constituted the experimental group, 72 female ($X_{age} = 20,65 \pm 1.77$) and 34 Males ($X_{age} = 20,34 \pm 1.54$) were in the control group. Participants in the experimental group were divided into groups in 4 different dance genres (hip-hop, salsa, tango and folk dances). Dances were taught to each dance group by experts in their fields, 3 days a week and for at least 2 hours for 6 weeks. In this process, no dance was taught to the control group. Data were collected by applying the communication skills scale pretest-posttest to the experimental and control groups before and after the study. A Personal Information Form was applied to collect information about students' age, gender and whether they participate in dance activities or not through researchers and Communication Skills Scale was applied to measure students' communication skills, it was developed by Korkut (1996), In the analysis of the data, independent groups t-test and paired groups t-test was applied.

Result and Discussion

In this study, it was found that the Communication Skills Scale posttest total scores of the participants in the experimental group who participated in dance activities for 6 weeks were significantly higher than the posttest total scores of the students in the control group. In addition, the scale sub-dimension post-test scores of the experimental group were higher than the control group. As a result, the communication skills of university students participating in dance activities were positively affected. It can be said that this is an indication that dance is not only a physical activity, but also a very powerful communication tool. It is thought that

making dance clubs more effective at universities, will contribute to the communication of students with their environment.

"Journal of Education and New Approaches - JENA" is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).